

A CONCILIUM 2000. júniusi számában az 1917-ben született prágai, katolikus teológia-professzor, Oto Mádr, cikket írt *Földalatti egyház: a laikusok részvétele vagy szektásodás* címmel. Cikke a csehszlovákokkal és a Bokorral foglalkozik. Csak a végét idézem, miután említést tett Bulányi ügyének '97. évi egyházi „megoldásáról”.

E siker ellenére Bulányi nem érzi magát a mai katolikus egyházban teljesen elfogadottnak; élete számára ez a fordulat nem hozott jelentős változást. Teológiájával és írói tevékenységével az 1990. évi fordulat után az egyházi szituáció gyors konszolidálódása ellen fordult (joggal?); ezzel mintegy a peremre helyezte magát; a mozgalom elveszítette „ideológiai” bázisát. A mozgalom néhány újabb kezdeményezése, melyekkel más katolikusok és akciók is együtt tudtak működni, sikerült példái a korszerű, modern dialogizáló pasztorálásnak: ennek kapcsán jól tudják közvetíteni a sajátosan jézusi felhívásokat. Egy szűkebb és idősebb csoport Bulányi körül a múltból él, ma már nem produktív és nem inspiráló; a tagság kb. 10%-át teszik adják (80-85 személy). Az egész mozgalom ma mintegy 700 személyből áll, beleszámítva a sokgyermekes családok kicsinyeit is. Életükben sokan ápolják a Bulányi féle erkölcsi hagyományokat, anélkül hogy a mozgalom maradékával intézményes kapcsolatot tartanának. (Máté-Tóth András 2000. jan. 8-i levele Oto Mádr-hoz)